

PROCEDURA PODEJMOWANIA INTERWENCJI W SPRAWIE DZIECKA KRZYWDZONEGO W OKRESIE EPIDEMII

1. Zdefiniowanie problemu/obawy/podejrzenia dotyczącego krzywdzenia dziecka. Czy jest to, np.: kryzys rodzinny, przeciążenie izolacją, incydent przemocowy, choroba w rodzinie, zły stan psychiczny dziecka, podejrzenie przestępstwa na szkodę dziecka, czyli intencjonalne działania psychiczne lub fizyczne w celu wyrządzenia dziecku krzywdy psychicznej, fizycznej, seksualnej, podejrzenie bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia dziecka.
2. Ustalenie celu działania, np.: nazwanie problemu, kontakt z rodzicem, kontakt z dzieckiem, wskazanie form i źródeł pomocy, podjęcie interwencji.
3. Ustalenie zasobów własnych – wykorzystanie tych, którymi w chwili obecnej dysponuje szkoła, np.: rozmowa o sytuacji ze współpracownikami, kontakt z innymi instytucjami, kontakt z innym profesjonalistą, prośba do dziecka/rodzica o kontakt z psychologiem.
4. Ustalenie czy instytucje, które dotychczas realizowały zadania z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie, mają na czas epidemii dostępną ofertę pomocy świadczonej online lub telefonicznie.
5. Ustalenie, jak pracuje Zespół Interdyscyplinarny w gminie/dzielnicy/mieście w okresie epidemii i w jaki sposób można się z nim skontaktować. Tam są aktualne informacje na temat działających dostępnych form pomocy, np.: działających placówek całodobowych.
6. Nawiązanie kontaktu telefonicznego z dzieckiem/rodziną, w której podejrzewane są zachowania o charakterze przemocy.
7. Zaoferowanie możliwych, dostępnych i ustalonych przez szkołę formy pomocy.
8. W sytuacji, kiedy podejrzewane jest przestępstwo (częste awantury, odgłosy uderzeń, niszczenia sprzętów) skontaktowanie się z ośrodkiem pomocy społecznej.
9. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia dziecka zgłoszenie podejrzeń na policję lub pod numer 112.